



Oddílový oběžník č.

1986

X. ročník

10

Český a slovenský exilový skauting
Oddíl Dr. Velena Fanderlika

Pomalu končí školní rok a sním i rok skautský. Jeho vyvrcholením bude tábor na Švýcarské Váleně. Předtím se ale ještě sejdeme na poslední schůzce. Bude to opět s přenocováním, tentokrát ale venku, na staré známé Odetě. Budeme tábořit spolu s rodiči a jistě se nám je podaří nějak zapojit do programu. Sejdeme se už v sobotu

14. června

Přijďte tak brzo, jak vám to, jen bude možno. Od 16 hodin tam každopádně už někdo bude. Večer bude táborový ohen a bylo by dobré, kdybyste si připravili něco malého k všeobecnému pobavení /skeč, vyprávění, hru či pod./. Také rodiče by mohli hrábnout hlouběji do paměti a něco vymyslet. V neděli si trochu zazávodíme, uděláme si menší výpravu a v obvyklý čas, t.j. kolem 17 hodin, se rozloučíme.

O jídlo a ubytování se stará každý sám. K dispozici je sociální zařízení" /WC, umývárna/ a pitná voda. To vše za neuvěřitelný poplatek 2 DM!

Vybavení jako na každou schůzku: Kroj, KPZ, poznámkový blok, nůž atd. Jen rodičům se to odpouští.

Samozřejmě se může stát, že nějaká tlaková níže nad Azorskými ostrovy přitáhne do našich krajin déšť. Nejsme sice „z cukru a ze soli“, ale špatné počasí by zhatilo smysl této akce. V tom případě vše padá a bude „normální“ schůzka v neděli 15. června v klubovně.

V případě pochyb se zeptejte na čísle 06131/381858.



Každý, kdo má auto, vlastní jistě také nějakou mapu. Pokud není více než 100 let stará, dostanete se podle ní na Odetu takto: z dálnice č. 5 /Frankfurt-Basel/ vyjedete na Heppenheim; tímto městečkem projedete a stále se držíte silnice č. 460 /směr Erbach/; asi po 10 km se připojí silnice č. 38, která se za městem Fürth záhy zase odpojí; vaše č. 460 vás posléze dovede do vesnice Hüttenthal, za níž uvidíte vpravo přehradní nádrž; na jejím konci přejedete po hrázi na druhou stranu, kde se dáte vpravo cestou do lesa; u závoru by měla stát služba s klíčem a pustit vás dál; nebude-li tam nikdo, došlo k nějaké závadě a zkuste dojít k tábořišti pěšky, tam se dozvíte více.

Auta se budou muset po vyložení vrátit na parkoviště před závorou.

Kdo máte Telegram č.1 tohoto ročníku /září 1985/, máte tam i kreslený plánec cesty.



Věc vysoce důležitá

Je nutno opět zaplatit příspěvky DPSG. Činí to 15 DM na osobu, při sourozencích à 12 DM. Stačí zaplatit na schůzce, jinak také můžete převést na konto:

L.Belovsky, Volksbank Mainz, Nr. 189 118 011 /BLZ 551 900 00/.

Muselo se to už zaplatit předem, takže naší skautské pokladně je vidět na dno!



Květnová schůzka se konala ve značné radioaktivní zamoření. Abychom šli s dobou, důkladně jsme přeměřili okolí klubovny a zjistili, že všude sice trochu radioaktivity je, ale zase ne tolik, abychom se museli strachy klepat a být zalezlí v boudě. Na trávě jsme nenaměřili skoro nic a tak

jsme si s chutí zahráli hutututu.

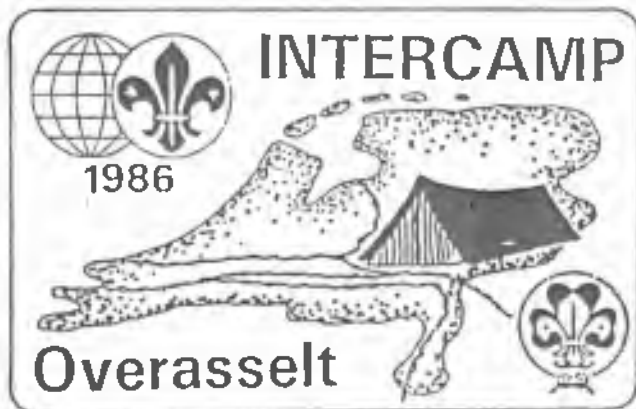
A když už jsme měli ten měřicí přístroj, zahráli jsme si hledání radioaktivního meteoru. Ve stanoveném čase ho našla pouze skupina Štěně, Skřítek a Děnda.



Jinak jsme si na schůzce pověděli něco o J.A. Komenském, Eliška se pokoušela vlčatům vstípit něco ze skautské historie, děvčata „makramovala“, byla vyrobena pěkná nástěnka s uzly atd. Největší zájem byl o lov bobříků. Míření zvládli pouze Děnda a Samson, jediný silák v oddíle je asi Robin. Aby bylo vidět, že to opravdu umí, předvedl nám toho bobříka dokonce dvakrát!

Fotografie do DPSG-legitimací /pasový formát/ potřebujeme od těchto členů oddílu:

Beneš Robert, Minařík Francizska, Trnka Petr, Haubrich David, Zikán Miroslav



Bylo nás málo, ale i to má své výhody. Měli jsme to jednodušší s dopravou, vše bylo přehlednější. Takhle dobře a bez zmatků nám organizace už dlouho neklapala.

Na jubilejní 20. Intercamp jsme dorazili večer kolem osmé hodiny. Nádherné zalesněné místo jižně od holandského města Nijmegen, výčvikové středisko holandských skautů St. Walrick.



Vedoucím našeho subcampu byl náš starý známý Holanďan /měl náš subcamp už před 2 roky v Lahru/. Dostali jsme místo pod stromy, strategicky výhodně položené /voda, latriny, cesta, louka/. Největším zážitkem večera byla stavba Samsonova stanu. Po nejméně deseti variantách se po jedenácté hodině podařilo stvořit přece jen něco, do čeho se dalo vlézt a co při troše opatrnosti slibovalo nějakou dobu vydržet. Samson ovšem přitom ztratil svou drahocenou žárovku a tak ho bylo možno pozorovat skoro do půlnoci, jak leze po kolenou kolem nu a nadzvedá každý lísteček, nakukuje za každou travičku. Noční klid pak rušil už jen Roso, který hlasitě komentoval, kterou konzervu právě otevřel a pojídá. A v 1 hodinu se najednou rozvrčel u našich sousedů /Angličané/ motor. Chtěli si posvítit ve stanu a tak si spustili agregát!

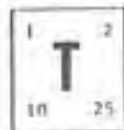
Druhý den v 10 hodin bylo slavnostní zahájení. Jako při všech dalších nástupech nejprve vypochoďovala hudba /Jeroen Boschband/ k níž se postupně „nalepovaly“ všechny subcamps. Náš nakonec. Zahájení bylo velkolepé - kromě obvyklých proslovů pokus o bengálský oheň a pak vypuštění velkého množství holubů /několik šťastlivců od nich dostalo památku na kroj/.

Odpoledne byl na programu „adventurous trail“. V podstatě pochod skupin, složených z různých národností blízkým okolím. Žádný závod, jak byl ostatně koncipován celý program Intercampu. Měli jsme štěstí, naše skupiny byly prima /hlavně Holanďani/. Cestou byla tři kontrolní stanoviště: na jednom se jezdilo na podivných kolech - nejen že byla šiřatá, ale muselo se šlapat dozadu! Mistrně to zvládl Samson. Další bylo opět typicky holandské: kráva /ovšem ne opravdová, kterou si každý mohl podojit. Na třetím stanovišti se předváděl katapult, kterým se střílelo na draka /na jedné trase byl ovšem rozbitý/. Cestou se šlo kolem spousty malých jezírek - vodní ptáci a komáři.

ADVENTUROUS
TRAIL

Večer dostal každý papír s písmenem a už se shledávaly stejnobarevné skupiny, aby vytvořily dohromady heslo. Nebylo to obtížné, jenomže někdo zapomněl vydat několik R.

Pak se opět táhlo za doprovodu hudby na shromáždění, kde nás celý večer bavila známá skautská hudebně-estrádní rodina. I když se někomu zdá, že to na skautské podniky nepatří, musíme uznat, že to umí a že dovedli vnést do velkého davu skautů svižnou náladu.



V neděli byl na pořadu „Festival of games“. Po dopolední mši a výměnných obchodech to zase bylo něco živého. Některé věci byly doce-



la vtipné: překážková dráha, stavění domů z krabic od banánů, srážení pomocí pytlů se senem, běh ve dřevácích, boj s přivázanými balonky u nohy atd.

Večer byl subcampový táborák. Originální zapalovací pochodně - role toaletního papíru namočená v petroleji. Oheň sám byl připraven velmi diletantsky - kdyby nebyly po ruce zbytky krabic od banánů, seděli bychom asi potmě. Zábava nevybočila ze známého průměru, včetně standartních scének s poléváním vodou.

V pondělí pak už jen balení, slavnostní zakončení a odjezd. Cestou jsme se ještě zvěčnili u větrného mlýna, aby nám každý věřil, že jsme byli v Holandsku. A až v Německu jsme teprve zmokli.

Vyplatil se náš zájezd? Jistě. Všem se nám to líbilo a přesto že nás byla hrstka, věděl o nás nakonec skoro každý. Bylo to vyměňováním /jen Skoti zatvrzele odmítali vydat Štěněti čapku? Bylo to rozhovory, kdy se např. německé skautky divily naším odborkám a bobříkům /s komentářem „wir saufen und diskutieren nur“/? Nebo ta nová přátelství /kde se zvláště činil Samson a Červenka s Paty/? Od každého asi trochu.



Sukulenty

Sukulenty najdete i v našich krajinách. I tady se totiž najdou místa, která vodou neoplývají. Jsou to především skály a písek. V horách často narazíte na netřesky /Sempervivum, něm. Dachwurz nebo Steinrose/. Jejich tlustolisté růžice jistě znáte ze zahrádek. Sempervivum tectorum /netřesk střešní, Dach-Hauswurz/ byl starými Germány zasvěcen bohu hromu Donarovi. Dlouho se věřilo, že chrání proti bouřce a nepohodě. Karel Veliký dokonce přikazoval sedlákům, aby si tuto rostlinu sázeli na střechy!

Proti bleskům měly chránit i rozchodníky /lat. Sedum, něm. Mauerpfeffer, Fetthenne nebo Fettkraut/. Sedum acre /rozch. prudký, scharfer Mauerpfeffer/ najdete skoro všude jako plevel. Hezky žlutě kvete.

Na první pohled netřeskům podobné jsou růžice rodu Echeveria. Tyto rostliny pochází ze střední a jižní Ameriky a byly do Evropy přivezeny Španěly brzy po objevení tohoto kontinentu. Všimněte si, že žádná z těchto rostlin, které jsme dostali /Kváka, Vlastovka/ nemá druou část jména. Vysvětlení je jednoduché: ani v botanické zahradě to nevěděli, protože pokud rostlina nekvete, dá se velice špatně určit. Echeverie se přes léto často pěstují venku, ve skalkách, na hroboch atd. V zimě je optimální teplota 6-10°. Při zalévání dávejte pozor, aby se voda nedostala do listové růžice.

Portulacaria afra /Samson, Anýsek, Paty/ pochází z jižní Afriky. Říká se jí tam „Spekoom“ /jako Speckbaum/, protože je celá měkká a dá se dobře krájet nožem. Paty má dokonce formu s pestrými listy, což se projevuje v názvu přídávkem „variegata“. V létě hodně slunce a vody, v zimě ne moc chladno a také nenechat úplně vyschnout.



Sedum acre



Sempervivum hirtum